

HØJESTRETS KENDELSE

afsagt tirsdag den 12. marts 2024

Sag BS-57319/2023-HJR

SoccerZoom ApS
(advokat Asaf M. Fazal)

mod

Area9 Invest ApS,
Area9 Technologies ApS
og
Area9 Lyceum ApS
(advokat Morten Bruus for alle)

I tidligere instans er truffet afgørelse af Østre Landsrets 10. afdeling den 25. august 2023 (BS-35989/2023-OLR).

I påkendelsen har deltaget fem dommere: Poul Dahl Jensen, Michael Rekling, Lars Hjortnæs, Oliver Talevski og Julie Arnth Jørgensen.

Påstande

Kærende, SoccerZoom ApS, har principalt nedlagt påstand om, at kæren af Københavns Byrets kendelse af 5. juli 2023 tillægges opsættende virkning for så vidt angår byrettens bestemmelse om SoccerZooms betaling af sagsomkostninger til Area9 Invest ApS, Area9 Technologies ApS og Area9 Lyceum ApS. SoccerZoom har subsidiært nedlagt påstand om, at Østre Landsrets kendelse af 25. august 2023 ophæves for så vidt angår opsættende virkning, og at sagen hjemvises til fornyet behandling ved landsretten.

De indkærede, Area9 Invest ApS, Area9 Technologies ApS og Area9 Lyceum ApS, har påstået stadfæstelse.

Sagsfremstilling

Københavns Byret afsagde den 5. juli 2023 kendelse i en forbuds- og påbudssag anlagt af SoccerZoom mod Area9 Invest, Area9 Technologies og Area9 Lyceum. Ved kendelsen blev der ikke nedlagt forbud eller påbud som påstået af SoccerZoom, og SoccerZoom blev pålagt inden 14 dage at betale sagsomkostninger på 15.000 kr. til hvert af de tre Area9-selskaber.

Den 12. juli 2023 anmodede de tre Area9-selskabers advokat om betaling af sagsomkostningerne. Samme dag afviste SoccerZoom betaling og henviste til, at sagsomkostningerne ikke ville forfalde til betaling, hvis byrettens kendelse blev kæret inden for fuldbyrdelsesfristen på 14 dage.

Den 19. juli 2023 kærede SoccerZoom kendelsen til Østre Landsret.

I kæreskriftet er det anført, at kære inden for fuldbyrdelsesfristen på 14 dage har opsættende virkning for sagsomkostningsafgørelserne, jf. retsplejelovens § 480, stk. 5, jf. stk. 1.

I kæresvarskrift af 31. juli 2023 bestred Area9-selskaberne, at kæren havde opsættende virkning for byrettens bestemmelse om sagsomkostninger, og selskaberne anmodede landsretten om at træffe afgørelse om spørgsmålet.

Den 25. august 2023 afviste landsretten at tillægge kæren af byrettens kendelse opsættende virkning for så vidt angår sagsomkostninger. Af landsrettens kendelse fremgår bl.a.:

”Landsretten finder i overensstemmelse med kendelserne gengivet i U2022.3888 Ø og U2023.2800 Ø, at der ikke er holdepunkter for at antage, at det ved den ved lov nr. 1387 af 23. december 2012 gennemførte ændring af retsplejelovens regler om midlertidigt forbud og påbud har været tilsigtet at ændre den ved kendelsen gengivet i U2009.1133 Ø fastlagte retstilstand. Det, der er anført i kendelserne gengivet i U.2022.3888Ø og U2023.2800 Ø om fortolkningen af retsplejelovens § 427, stk. 2, 1. og 3. pkt., om kære af forbuds- og påbudsafgørelser afsagt af Sø- og Handelsretten, må herved antages også at gælde ved kære af forbuds- og påbudsafgørelser truffet af en byret, jf. de tilsvarende bestemmelser i retsplejelovens § 427, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Det følger heraf, at der ikke er hjemmel til at tage SoccerZooms anmodning om, at kæren tillægges opsættende virkning for så vidt angår sagsomkostninger til følge. Det, som SoccerZoom har anført, kan ikke føre til en ændret vurdering.

SoccerZooms anmodning tages derfor ikke til følge”

Retsgrundlag

Retsplejelovens § 480 og § 481, stk. 1, lyder:

”§ 480. Domme kan fuldbyrdes, når fuldbyrdelsesfristen er udløbet, medmindre dommen forinden er anket. Fristen er 14 dage efter dagen for dommens afsigelse, medmindre andet er bestemt i dommen. Domme om samvær og om betaling af børne- eller ægtefællebidrag kan fuldbyrdes straks, medmindre andet er bestemt i dommen.

Stk. 2. Det kan i dommen bestemmes, at dommen skal kunne fuldbyrdes, selv om den ankes inden fuldbyrdelsesfristens udløb.

Stk. 3. Den ret, til hvilken dommen ankes efter fuldbyrdelsesfristens udløb, kan tillægge anken opsættende virkning.

Stk. 4. Bestemmelser i dommen om kortere fuldbyrdelsesfrist end 14 dage og bestemmelser i henhold til stk. 2 kan betinges af forudgående sikkerhedsstillelse.

Stk. 5. Reglerne i stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse på afgørelser om sagsomkostninger.

§ 481. Kendelser kan fuldbyrdes straks, medmindre andet er bestemt i kendelsen, jf. dog § 480, stk. 5.
...”

Bestemmelserne er affattet ved lov nr. 258 af 26. maj 1976 og er baseret på udlægsudvalgets forslag i betænkning nr. 634 fra 1971 om udlæg og udpantrning. I betænkningen, s. 43, er det om § 480, stk. 5, anført:

”Til § 480

...

Til stk. 5. Bestemmelser om sagsomkostninger findes som hovedregel i domme og omfattes da af de almindelige regler om fuldbyrdelsesfrist for domme. Udvalget har fundet det rimeligt, at denne frist også finder anvendelse ved andre afgørelser om sagsomkostninger. Fastsætter en kendelse både sagsomkostninger og andre eksigible krav, kan omkostningerne først inddrives efter 14 dages forløb, medmindre andet er bestemt i kendelsen.”

Retsplejelovens § 421 og § 427 lyder:

”§ 421. Retten træffer afgørelse om betaling af de omkostninger, der er forbundet med afgørelsen om forbud eller påbud. Rettens afgørelse træffes i overensstemmelse med reglerne i kapitel 30. Hvis sag om den rettighed, der påstås krænket, allerede er anlagt ved en dansk domstol, kan retten henskyde afgørelsen til afgørelsen om sagsomkostninger i den verserende sag.

§ 427. Byrettens afgørelser om forbud og påbud, herunder en afgørelse om ophævelse af forbud eller påbud eller en selvstændig afgørelse om betaling af de omkostninger, der er forbundet med behandlingen af spørgsmålet, træffes ved kendelse, der kan kæres efter reglerne i kapitel 53. Kære har ikke opsættende virkning for afgørelsen om forbud eller påbud.

Stk. 2. Sø- og Handelsrettens afgørelser om forbud og påbud, herunder en afgørelse om ophævelse af forbud eller påbud eller en selvstændig afgørelse om betaling af de omkostninger, der er forbundet med behandlingen af spørgsmålet, træffes ved kendelse, der kan kæres til den landsret, i hvis kreds sagen skulle have været anlagt efter reglerne i kapitel 22, hvis sagen ikke var blevet anlagt ved Sø- og Handelsretten. Kapitel 53 finder tilsvarende anvendelse. Kære har ikke opsættende virkning for afgørelsen om forbud og påbud.”

Bestemmelserne blev i det væsentlige affattet ved lov nr. 1387 af 23. december 2012. I de almindelige bemærkninger til lovforslaget fremgår bl.a. (Folketings-tidende 2012-13, tillæg A, lovforslag nr. L 47, s. 17-18 og 24-25):

”2.6. Sagens behandling

2.6.1. Gældende ret

...

2.6.1.6. Fogedretten træffer efter anmodning bestemmelse om sagsomkostninger, hvis rekvirenten tilbagekalder sin anmodning om forbud, eller et forbud ikke gennemføres, eller et nedlagt forbud ophæves under fogedsagen, jf. retsplejelovens § 647, stk. 2, 1. pkt. I alle tilfælde afgøres omkostningsspørgsmålet under justificationssagen.

...

2.6.2. Retsplejerådets overvejelser

...

2.6.2.5. Som nævnt ovenfor under pkt. 2.6.1 træffes der efter gældende ret som udgangspunkt først afgørelse om sagsomkostningerne ved forbudsforretningen under den efterfølgende justificationssag. Forslaget

om en ændring i procesordningen indebærer imidlertid, at der ikke længere vil skulle anlægges en egentlig justificationssag, hvor der vil skulle tages særskilt stilling til, hvorvidt forbuddet eller påbuddet er lovligt meddelt.

I forbindelse med afgørelsen om meddelelse af forbud eller påbud bør retten derfor fremover normalt også træffe bestemmelse om de sagsomkostninger, der har været forbundet med afgørelsen om forbud eller påbud. Afgørelsen om sagsomkostninger skal træffes i overensstemmelse med reglerne i retsplejelovens kapitel 30. Udgifter, der med rette er anvendt til indhentelse af ensidigt indhentede erklæringer, kan i den forbindelse også dækkes som en sagsomkostning. Retsplejerådets forslag udelukker ikke, at det i særlige tilfælde kan være hensigtsmæssigt at udskyde afgørelsen af omkostningsspørgsmålet til afgørelsen af hovedsagen. Dette kan f.eks. være tilfældet i sager, der er behandlet sammen efter retsplejelovens § 254, og hvor afgørelsen af hovedsagen forventes at kunne foreligge kort tid efter afgørelsen af forbudsspørgsmålet.

...

2.6.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er enig i Retsplejerådets synspunkter og forslag, og lovforslaget er i det væsentlige udformet i overensstemmelse med Retsplejerådets lovudkast.

...

2.13. Appelmuligheder

2.13.1. Gældende ret

Det følger af retsplejelovens § 650, 1. pkt., at fogedrettens afgørelser i en forbudssag skal træffes ved kendelse, som kan kæres efter reglerne i kapitel 53 om appel af fogedrettens afgørelser. Kære påvirker ikke rekvi-
rentens pligt til at anlægge justificationssag. Kærefristen er 4 uger, jf. retsplejelovens § 586, stk. 1.

Kære af fogedrettens afgørelse har efter retsplejelovens § 650, 2. pkt., ikke opsættende virkning. I afgørelsen gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2010.1651 H fik Højesteret lejlighed til at tage stilling til et spørgsmål om at tillægge kære til Højesteret af en afgørelse i en fogedforbudssag opsættende virkning. Efter forhistorien og forarbejderne til retsplejelovens § 650 fandt Højesteret, at bestemmelsens andet punktum ikke var til hinder for, at kære til Højesteret af landsrettens afgørelse om at ophæve fogedrettens forbud blev tillagt opsættende virkning, jf. rets-

plejelovens § 650, 1. pkt., sammenholdt med retsplejelovens § 587, stk. 1, og § 395.

Ved kære af et nedlagt forbud kan der ikke fremsættes påstande, som ikke har været fremlagt for fogedretten, jf. retsplejelovens § 587, stk. 4.

Kæreinstansen har på samme måde som fogedretten mulighed for at afskære bevisførelse af hensyn til forretningens fremme, jf. henvisningen til retsplejelovens § 647, stk. 1, i § 587, stk. 5.

Det følger af retsplejelovens § 587, stk. 3, at fogedrettens ophævelse af forbud (eller arrest) ikke gennem kære kan hindres i at træde i virksomhed.

2.13.2. Retsplejerådets overvejelser

2.13.2.1. Efter Retsplejerådets opfattelse bør rettens afgørelser om forbud og påbud, herunder en særskilt afgørelse om betaling af de omkostninger, der er forbundet med behandlingen af spørgsmålet, træffes ved kendelse. Herved sikres, at afgørelsen skal begrundes, jf. retsplejelovens § 218, stk. 1.

2.13.2.2. En ændring af procesordningen, således at kompetencen til at meddele forbud (og påbud) flyttes fra fogedretten til retsafdelingen, rejser endvidere spørgsmål om adgangen til at kære sådanne afgørelser.

De almindelige regler om kære af retsafdelingens afgørelser i civile sager fremgår af retsplejelovens kapitel 37. Når kompetencen til at meddele forbud og påbud flyttes til retsafdelingen, kan det således tale for, at spørgsmålet om kære af afgørelser om forbud og påbud også skal afgøres efter de kæreregler, der i øvrigt gælder for civile sager.

En anvendelse af kærereglerne i kapitel 37 vil medføre, at en kendelse om forbud eller påbud truffet af en byret kan kæres til vedkommende landsret, jf. retsplejelovens § 389, stk. 1.

En anvendelse af kærereglerne i kapitel 37 vil imidlertid også medføre, at kendelser om forbud eller påbud truffet af Sø- og Handelsretten kun kan kæres til Højesteret, hvis Procesbevillingsnævnet giver tilladelse hertil, jf. retsplejelovens § 392, stk. 2.

Det er Retsplejerådets opfattelse, at der – hvis Sø- og Handelsrettens kompetence til at behandle forbudssager udvides som foreslået – er væsentlige grunde til ikke at anvende de almindelige regler i kapitel 37 om

kære af Sø- og Handelsrettens afgørelser, men i stedet indføre særlige kæreregler for denne rets afgørelser om meddelelse af forbud eller påbud.

Retsplejerådet foreslår således, at den ordning, der allerede gælder for Sø- og Handelsrettens afgørelser om meddelelse af forbud eller påbud i sager om EF-varemærker mv., udvides til at gælde også de nye forbuds- og påbudssager, som Sø- og Handelsretten skal kunne behandle. Det betyder, at afgørelser i alle forbuds- og påbudssager behandlet af Sø- og Handelsretten vil skulle kæres til Østre Landsret.

...

2.13.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er enig i Retsplejerådets synspunkter og forslag, og lovforslaget er i det væsentlige udformet i overensstemmelse med Retsplejerådets lovudkast.

I lyset af høringssvarene finder Justitsministeriet dog, at kærereglerne i kapitel 53 (om appel af fogedrettens afgørelser) – med den modifikation at Sø- og Handelsrettens afgørelser i sager om midlertidige afgørelser om forbud og påbud skal kæres til Østre Landsret – skal finde tilsvarende anvendelse ved kære af midlertidige afgørelser om forbud og påbud. Herved sikres der overensstemmelse med kærereglerne i forhold til navnlig kære af fogedrettens afgørelser i bevissikringssager (retsplejelovens kapitel 57 a). Det bemærkes herved, at der i sager om krænkelse af immaterielle rettigheder mv. ofte vil være spørgsmål om (prøvelse af) både forbud og bevissikringsskridt.”

Af de specielle bemærkninger til retsplejelovens § 427 fremgår (Folketingstidende 2012-13, tillæg A, lovforslag nr. L 47, s. 34):

”Til § 427

Bestemmelsen vedrører adgangen til at kære midlertidige afgørelser om forbud og påbud.

Efter den foreslåede bestemmelse skal rettens afgørelser om forbud og påbud, herunder en særskilt afgørelse om betaling af de omkostninger, der er forbundet med behandlingen af spørgsmålet, træffes ved kendelse. Hvis retten har henskudt afgørelsen om sagsomkostninger til den samlede afgørelse af sagsomkostningerne i en verserende sag om den rettighed, der påstås krænkede, jf. forslaget til § 421, vil denne afgørelse om sagsomkostninger derimod ikke være omfattet af bestemmelsen.

Særligt for så vidt angår kære af byrettens afgørelser foreslås det, at kærereglerne i retsplejelovens kapitel 53 skal finde tilsvarende anvendelse, jf. stk. 1. Dette indebærer, at en kendelse om forbud eller påbud truffet af en byret kan kæres til vedkommende landsret, jf. retsplejelovens § 584, stk. 1.

Med henblik på at sikre en ensartet appeladgang i forhold til midlertidige afgørelser om forbud og påbud truffet af byretten, foreslås det, at der også for så vidt angår Sø- og Handelsrettens afgørelser i sager om forbud og påbud skal være adgang til kære til landsret, jf. stk. 2. Det foreslås, at den kæreordning, der allerede gælder for Sø- og Handelsrettens afgørelser om meddelelse af forbud i sager om EF-varemærker mv., udvides til at gælde også de nye forbuds- og påbudssager, som Sø- og Handelsretten skal kunne behandle, jf. forslaget til § 412. Det betyder, at afgørelser i alle forbuds- og påbudssager behandlet af Sø- og Handelsretten vil skulle kæres til Østre Landsret.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 og 2.13 i lovforslagets almindelige bemærkninger."

Retsplejelovens dagældende § 650 blev affattet ved lov nr. 731 af 7. december 1988 og havde følgende ordlyd:

"§ 650. Fogedrettens afgørelser, der træffes ved kendelse, kan kæres efter reglerne i kapitel 53. Kære har ikke opsættende virkning."

Af de almindelige bemærkninger til lovforslaget fremgår bl.a. (Folketingstidende 1988-89, tillæg A, lovforslag nr. L 12, sp. 277-78):

"3.4. Appel af fogedrettens afgørelser i forbudssager

Som for arresterne er der efter gældende ret alene en adgang for rekvirenten til at appellere fogedrettens nægtelse af at nedlægge forbud og således ingen appeladgang for rekviritus. Retsplejerådet foreslår, at der gives rekviritus adgang til at appellere et nedlagt forbud i overensstemmelse med det i fogedsager og retssager i øvrigt gældende toinstansprincip. Endvidere kan anføres, at rekvirentens pligt til inden (efter forslaget) to uger at anlægge justificationssag ikke yder rekviritus tilstrækkelig beskyttelse, da der ofte kan hengå et meget langt tidsrum, inden endelig afgørelse træffes i justificationssagen.

Af hensyn til retsmidlets effektivitet bør appel fra rekviritus ikke tillægges opsættende virkning, men det bør sikres, at appelsagen behandles hurtigst muligt, og det bør endvidere sikres, at appelsagen i alt væsent-

ligt behandles på samme grundlag som i fogedretten, således at justificationssagen ikke overflødiggøres.

...

Justitsministeriet kan tilslutte sig, at der også i forbudssagerne indføres en appeladgang for rekvisitus, og man er enig i, at en sådan appeladgang med de foreslåede begrænsninger vil være forenelig med hensynene til såvel retsmidlets effektivitet som den efterfølgende prøvelse af forbudet under en justificationssag. Lovforslaget er derfor udformet i overensstemmelse hermed (§ 650 sammenholdt med § 587, stk. 4 og 5)."

Anbringender

SoccerZoom ApS har anført navnlig, at byrettens sagsomkostningsafgørelse skal tillægges opsættende virkning, da det efter ordlyden af retsplejelovens § 427, stk. 1, alene er afgørelsen om forbud og påbud, der ikke kan tillægges opsættende virkning. For sagsomkostningsafgørelser er der derimod knyttet opsættende virkning til appel inden eksekutionsfristens udløb, jf. retsplejelovens § 480, stk. 1 og stk. 5. Det fremgår af forarbejderne til retsplejelovens § 480, stk. 5, at bestemmelsen finder anvendelse også ved f.eks. kendelser, hvori der ud over sagens hovedkrav fastsættes sagsomkostninger.

Landsretten kan under alle omstændigheder tillægge omkostningsafgørelsen opsættende virkning i medfør af retsplejelovens § 395. Vurderingen efter § 395 skal være lempelig, fordi udgangspunktet ved appel af afgørelser i civile sager inden fuldbyrdsfristen er, at appellen har opsættende virkning.

Area9 Invest ApS, Area9 Technologies ApS og Area9 Lyceum ApS har anført navnlig, at der ikke er hjemmel til at tillægge byrettens sagsomkostningsafgørelse opsættende virkning, idet den brede definition af "afgørelser om forbud og påbud" i retsplejelovens § 427, stk. 1, 1. pkt., indebærer, at "afgørelsen om forbud eller påbud" i bestemmelsens 2. pkt. omfatter alle afgørelser, som træffes under en sag om forbud og påbud, herunder sagsomkostningsafgørelser. Forarbejderne giver ikke grundlag for en anden forståelse. Retsplejelovens § 427 skal som *lex specialis* gå forud for retsplejelovens generelle kærebestemmelser og bestemmelser om tvangsfuldbyrdelse, herunder retsplejelovens § 480 og § 481.

Reglerne om appel af fogedrettens afgørelser i retsplejelovens kapitel 53, som der udtrykkeligt henvises til i retsplejelovens § 427, giver ikke hjemmel til at tillægge kæren opsættende virkning for så vidt angår sagsomkostningsafgørelsen. Der er under alle omstændigheder ikke forhold, som tilsiger, at der i den konkrete sag skal tillægges sagsomkostningsafgørelsen opsættende virkning.

Højesterets begrundelse og resultat

Københavns Byret afsagde den 5. juli 2023 kendelse i en forbuds- og påbudssag anlagt af SoccerZoom ApS mod Area9 Invest ApS, Area9 Technologies ApS og Area9 Lyceum ApS. Ved kendelsen blev der ikke nedlagt forbud eller påbud som påstået af SoccerZoom, og SoccerZoom blev pålagt inden for en fuldbyrdelsesfrist på 14 dage at betale 15.000 kr. i sagsomkostninger til hvert af de tre selskaber. Inden udløbet af fuldbyrdelsesfristen kærede SoccerZoom den 19. juli 2023 kendelsen til Østre Landsret.

Sagen angår, om kæren inden fuldbyrdelsesfristens udløb har opsættende virkning for byrettens sagsomkostningsafgørelse.

Det følger af retsplejelovens § 480, stk. 5, jf. stk. 1, jf. § 481, stk. 1, at kære af en sagsomkostningsafgørelse i en kendelse inden fuldbyrdelsesfristens udløb har opsættende (suspensiv) virkning for fuldbyrdelsen. Dette gælder, selv om kæren også omfatter andre spørgsmål end omkostningsafgørelsen.

Spørgsmålet er, om denne almindelige ordning om opsættende virkning er fraveget ved retsplejelovens § 427.

Det fremgår af retsplejelovens § 427, stk. 1, 1. pkt., at byrettens afgørelser om forbud og påbud, herunder en afgørelse om ophævelse af forbud eller påbud eller en selvstændig afgørelse om betaling af de omkostninger, der er forbundet med behandlingen af spørgsmålet, træffes ved kendelse, der kan kæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 53. Efter § 427, stk. 1, 2. pkt., har kære ikke opsættende virkning for afgørelsen om forbud eller påbud.

Formålet med at afskære opsættende virkning er ifølge forarbejderne at sikre forbuddets eller påbuddets effektivitet. Herefter og efter ordlyden af § 427, stk. 1, samt bestemmelsens forarbejder og tilblivelseshistorie finder Højesteret, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at antage, at sagsomkostningsafgørelser er omfattet af § 427, stk. 1, 2. pkt. For så vidt angår sagsomkostningsafgørelser indebærer bestemmelsen i 2. pkt. således ikke en fravigelse af den almindelige ordning om opsættende virkning ved kære inden fuldbyrdelsesfristens udløb.

Som nævnt kærede SoccerZoom byrettens kendelse inden for fuldbyrdelsesfristen på 14 dage. Kæren har dermed opsættende virkning for så vidt angår bestemmelsen om SoccerZooms betaling af sagsomkostninger til hvert af de tre Area9-selskaber.

Højesteret tager herefter SoccerZooms principale påstand til følge således, at kære af byrettens kendelse af 5. juli 2023 har opsættende virkning for så vidt angår bestemmelsen om betaling af sagsomkostninger.

THI BESTEMMES:

SoccerZoom ApS' kære af byrettens kendelse af 5. juli 2023 har opsættende virkning for så vidt angår bestemmelsen om betaling af sagsomkostninger.

I kære målsomkostninger for Højesteret skal Area9 Invest ApS, Area9 Technologies ApS og Area9 Lyceum ApS solidarisk til SoccerZoom ApS betale 8.000 kr. Det tilkendte beløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretskendelses afsigelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.

Kæreaifgiften tilbagebetales.